

ජගත් ජේ එදිරිසිංහ පිහි

6

පැරණියට වසන්තය එළඹෙමින් තිබේ. ඉවත්තොටේ සිට අප්‍රේන්තේ නිවහන පිහිටා තිබූ නිසිකලංක පරිසරය දක්වා වාහනය යන අතරතුර අමන්දි පැරණි වසන්තයේ සුන්දරත්වය ඇති කරමි විදුගන්නා ය. වෙහෙසකර ඉවත් ගමනේ තෙහෙට්ටුව අමතක කරවන්නට කරමි සුන්දරත්වයක් ඒ පරිසරයේ විය. දළඹෙන් තිබෙන ගත කොළ ඇතේ තෙතට මනත් සැනසීමක් ගෙන දුන්නේ ය.

ඉවත්තොට ආසන්නයේ සිට කුමයෙන් කුනිවෙමින් යන කොන්ක්‍රීට් නගරය තුරුලතා වසින් ගිලෙනු ලබමින් ඇතැයි ඇයට සිතුව.

"මව්.. මටත් මුලින්ම පැරණියට ආව දා එනම ගිතුණා.." නදී කීවා ය.

"දැන් එනම ගිතෙන්නදද?.."

නදී පිළිතුරක් නොදී සිනාපුණා ය.

"මයාට දැන් මේ පරිසරයෙ තියෙන ලස්සන දැනෙන්නදද?" තිමන්ති යැදී ඇසුවා ය.

"දැනෙනවා.. අවුරුද්ද පුරා එක කා කාලෙට මේ පරිසරය වෙනස් වෙනවා.. ගිමෙන් වැනුණා

දැනෙන හැඟීමයි හැමදාම මේ පරිසරයේ ජීවත්වෙන්නකොට දැනෙන හැඟීමයි එක සමාන වෙන්න විදිහක් නැහැ.. ඇත්තම කිව්වොත් මට ලංකාවේදී දැනෙන සතුට සැනසීම නිදහස් බව මෙහෙදි විදුගන්න දැනෙයි කියලා මං ගිතන්නෙ නැහැ.. අපි අර අවුරුද්දකට සැරයක් තුටුපිළියෙ ගිනිත් ඒ පරිසරයෙ ලස්සන විඳලා එනවා වගේ.. මං ආසා හැමදාම මං ජීවත්වුණා ජීවත්වෙන පරිසරයේ ජීවත් වෙන්න.. මං මේ ලස්සන දැකලා සතුටු වෙනවා විතරයි.. මං ගිතන්නෙ නැ මං නං කවදාවත් පිටරටක ජීවත්වෙයි කියලා.." අමන්දි කීවා ය. "මයා කල්පනා කරන විදිහට මං කැමතියි.. මං ගිතන් කිරීමෙ අර සමහර අය වගේ මයන් පැරස් පුර වරුණාකින් කතාව පටන් ගනියි කියලා.. මට ඒ වගේ දේවල් අහලා එක වෙලා තියෙන්නෙ.."

රිය පදවමින් සිටි අප්‍රේන්ත හැරී බැලුවේ අමන්දිගේ කතාව නිසා ය. නදී අමන්දි දෙස බලා ලෙන්තකුට සිනාපුණා ය.

එදා රාත්‍රිය අමන්දිට බොහෝ සුව පහසු රාත්‍රියක් විය. කලකට පසුව ඇය පසුදා පහන් වන තුරුම එක දිනට නිදා ගන්නා ය. ඇය පිහිදුණේ උදෑසන නදී කාමරයට පැමිණෙද්දී ය. අමන්දි ඇදේ ඇඳවී ගත් වන ම නදී සිනාවකින් යංගුන කළා ය.

"නොදාට නින්ද නිසා නදී. මනන්සියට වෙන්න

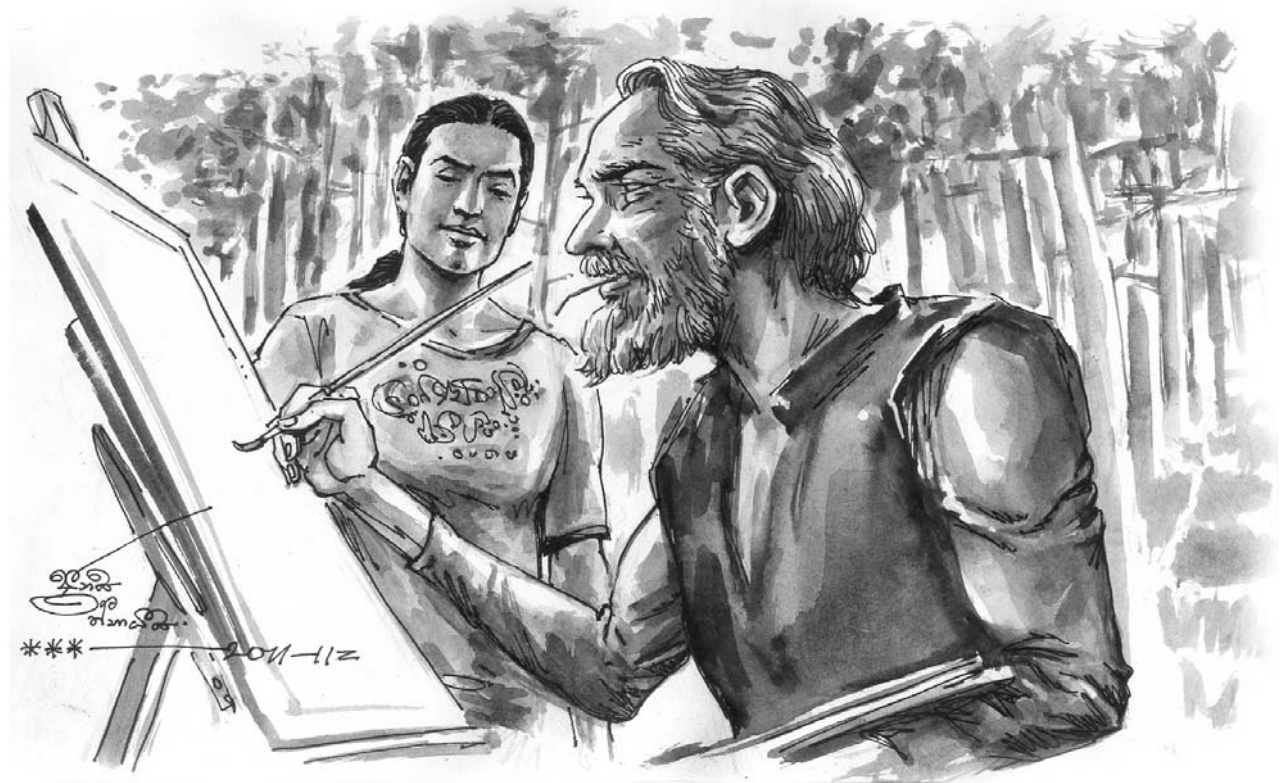
වගේ නෙමෙයි කියලා මං දන්නවනෙ.."
"පැහැණිතැනුව ඉන්න ඉමයෝ.. මේවිට අමාරුවෙන් මේකාලව මේතොට ගෙන්නගෙන තනියම එන මෙහෙ යවන්න පුළුවන් ද?.. අතික අපිත් ආසයි මයාල එක්ක ටිකක් ඇවිදින්න.." නදී කීවේ කාමරයෙන් පිටට යන අතරය. "අපි හවසට අධිකල් ටටර් එක බලන්න යමු. ඒක රැට හරිම ලස්සනයි. අද තාම මනන්සි නිසා දවල් වරුවෙ ගෙදර ඉමුමු. මනෙ නම් කාලා එනෙම පුට්ටක් එළියට යන්නත් පුළුවන්... මේ ලුහ ලස්සන පාරක් එකක් තියෙනවා.."

000000000

වසන්තය නිසා රාත්‍රී නවය, දහස වන තුරුම නොදීන් ආලෝකය පවතී. කුමයෙන් අවට අඳුරුවන්ම අධිකල් කුළුණ රත්වත් පැහැයෙන් දසන එළිය කරයි. අවට සැම තැනකම දැකිය පැහැයක් විදේශිකයන් විම පුලුමයක් නොවේ යයි අමන්දිට සිතෙයි. ප්‍රංශයට එන කවිරු නම් මෙම අවස්ථාව මග හැර යාද?

අමන්දි සිටියේ සතුටිනි. එය ගිමන්ත ගේ සැනසුමට හේතු විය.

"අමාට ලෙඩෙන් අමතකයි වගේ.. ගිමන්ත අප්‍රේන්තට කිවේ රනසින් ය.

වාහනයේ ඉදිරි අසුනේ සිටින ගිමන්ත රිය පදවන අප්‍රේන්ත සමගින් දිග කතාවක ය. කලකට පසු හමුදා මතුරන්ට කතා කරන්නට බොහෝ මාතෘකා ඇත. අමන්දි ඒ කිසිවකට කන්දෙන්නට උත්සාහ නොකළා ය. අමන්දි සමගින් පිටුපස අසුනේ වාඩිව සිටි නදී දැඩි ලෙන්තකු කමකින් අමන්දිගේ අත අල්ලාගෙන සිටියා විනා ඇය හා කතා කර ඇය වෙහෙසට පැත්තරන්නට නොසිතුවා ය.

"හරිම ලස්සනයි.." බොහෝ වෙලාවකට පසු අමන්දි තමාටම කියා ගන්නාක් මෙන් මිමිඹුවා ය.

අන්ධකාර කාලයකට පස්සෙ කොල හැඳවීම ගතකොළ ආයෙම දුළු ලාගෙන එනකොට හැම අවුරුද්දෙම මේ පරිසරයෙ නැවුම් බවක් තියෙනවා.. මුලදී මං ඒ වෙනස්වීම හරිම ආසාවෙන් බලා ගිටියා.. රස වින්දා.. ඒත් දැන් දැන් මං ඒ වෙනස්වීම දිනා උපේක්ෂාවෙන් බලා ඉන්නවා විතරයි.. මේ හැම සිදුවීමක්ම ජීවිතේ කොටසක් කියලා විතරයි මට දැන් ගිතෙන්නෙ.."

"මට ඒක තේරුම් ගන්න පුළුවන්.. සංචාරකයෙක් වගේ ඇවිත් මේ ලස්සන දිනා බලා ඉන්නකොට

ඇති.." අමන්දි කීවා ය.

"මයාල නදී නිසා ඇහැරවන්නෙ නැතුවම අප්‍රේන්ත වැඩට ගියා. අද කලින් එනවා කිව්වා.. මයා හැරිටලා එන්නකො.. මං උදේට කන්න කිරිබතුන් හැදුවා.. හවස් වෙලා අපි එළියට යමු.."

"අපි වෙනුවෙන් ගොඩක් මනන්සි වෙන්න එපා නදී. මටයි ගිමන්තටයි හතියම මුත්ත ඇවිදින්න යන්න පුළුවන්ගේ.. මයාලා මයාලගෙන වැඩ කරන්න.. මෙහේ ලංකාවේ

"..හෙට සෙනසුරාදා.. මම නිවාඩු.. අපි හෙට මුම්මාත් යමු.. එතැන ගැන අහල නැ හේද කලින්.. අමුතම අද්දැකීමක් ගන්න පුළුවන් නැහැක්.. එතැන පාර දිගටම ආර්ය්විලා ඉඳුගෙන විතු ඇදිනවා.. අහලා තියෙනවාද.. හරිම ලස්සනයි... බලන් ඉන්නත් ආසයි. ජේවිමන්ට එකට වෙලා අන්දට පොඩිපහේ ආර්ය්විලා නෙමෙයි... රටේ නමගිය දක්ෂ ආර්ය්විලා.. අති දක්ෂ විතුකලිපියෝ.. බලන්න එන අය කවිරුන් නමන්ගෙ විතුයක් අන්දව ගන්නවමයි... අමන්දි විතු ගැන උනන්දු නිසා මයාට මේ